

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. U3-19070117B_259)

Originalt emne

Aldersdomsunderstøttelse

Aldersdomsunderstøttelse/Aldersdomsunderstøttelse i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 17. januar 1907 - side 1

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. U3-19070117B_259)

Den fra vedkommende Udvalg foreliggende Indstilling angaaende Tildeling af Aldersdomsunderstøttelser tiltraadtes.

7. Efter Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse vedtoges det at fastsætte Priserne for Grundene ved Faaborggade og Michalsensgade saaledes: ved nordre Side af Faaborggade 8 Kr. 50 Øre, ved søndre Side af samme 8 Kr. og ved Michaelsensgade (begge Sider) 8 Kr. pr. kv Alen.

8. Fra Muremester Chr. Jensen var modtaget en Skrivelse af 7. ds., hvori han næst at meddele, at han i den senere Tid har beskæftiget sig med Tanken om at gennemføre en Gade fra Rosengade i Fortsættelse af Bispegade til Studsgade, forespørger, hvilken Støtte Kommunen kan antages at ville yde til Projektets Gennemførelse, i hvilken Henseende han navnlig har ønsket oplyst, om Kommunen kan acceptere Gaden, som den er foreslaaet, om den er villig til at anvende sin Ekspropriationsret, om den for sit Vedkommende vil afstaa fornøden Grund uden Vederlag, om den vil bekoste Gadens Anlæg med Asfaltering samt elektrisk Belysning, om den vil anbefale størst mulige Dispensationer for tilstødende Grunde, og hvilket kontant Bidrag den eventuelt vil yde til Sagens Gennemførelse.

Fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse forelaa saalydende Indstilling:

"Udvalget anser det for at være af stor Betydning for Kommunen, at den foreslaaede Gade paa 20 Al. Bredde gennemføres, men forinden man forhandler videre med Vedkommende, ønsker man at høre Byraadets Stilling til Sagen. Udvalget kunde tænke sig, at Kommunen ydede sin Støtte ved at anvende sin Ekspropriationsret mod, at Konsortiet betaler, og ved at betale Gadens Anlæg (Kloakering, Gas, Vand og Brolægning), hvilket formentlig vil koste ca. 35000 Kr. Gaden berører Enkeboligerne og Legatboligerne, for hvis Vedkommende Kommunen skulde deltage i Udgifterne".

Mikael Johansen vilde gerne se den ommeldte Sag fremmet. Da den for nogle Aar siden var paa Tale, var det en stor Skuffelse for mange, at den ikke blev gennemført. En Forbindelsesvej gennem den gamle Bydel som den foreslaaede, var der megen Trang til, og han var stemt for, at man strakte sig ret vidt for at opnaa en saadan, noget der vilde vække Tilfredshed hos Borgerne i Almindelighed.

Filtlenborg kunde i det hele og store slutte sig til den foregaaende Taler. Planen saa ret tiltalende ud, og den projekterede Gade vilde skabe en god Forbindelse mellem den nordre og søndre Del af Byen. Ogsaa han mente, at man burde og kunde bringe Ofre for Sagens Gennemførelse, men det forekom ham dog, at man først maatte have noget Kendskab til det Konsortium, der antagelig stod bag ved Sagen, og nogen Sikkerhed for, at det magtede at gennemføre den.

Nørgaard var ganske enig med Hr. Filtlenborg i dennes Slutningsbemærkninger; selvfølgelig maatte man have visse Garantier for Gennemførelsen af Planen, inden man tilsagde denne sin Støtte. Andrageren havde imidlertid erklæret det for umuligt at arbejde videre paa Sagen eller faa noget bestemt Løfte fra de interesserede Grundejere om Bidrag, forinden man nogenlunde vidste, hvilken Støtte der kunde paaregnes fra Kommunens Side. Foreløbig drejede det sig altsaa blot om i al Almindelighed at faa konstatere, om der i Byraadet i det hele taget var Stemning for at støtte den omtalte Plan, i hvilken Henseende han for sit Vedkommende skulde tilføje, at han ansaa den projekterede Gade for at være af saadan Betydning for Kommunen, at man meget vel kunde forsvare at bringe Ofre for at faa den.

Harald Jensen kunde tænke sig, at man, hvis man ønskede den nævnte Gade anlagt, gik en noget anden Vej end den at støtte et privat Konsortiums Bestræbelser for at gennemføre Projektet, idet Kommunen kunde gøre Brug af sin Ekspropriationsret og selv føre Gaden

igennem. Naar Hensyn toges til den Værdiforøgelse, der herved vilde blive Kommunens tilstødende Grunde til Del, samt til den Indtægt, der kunde indvindes ved Salg af Facaderet til den ny Gade, var det meget sandsynligt, at det godt kunde betale sig for Kommunen selv at tage Sagen i sin Haand, og i hvert Tilfælde var det en for Kommunen mere værdig Maade at komme frem paa, end om man overlod Sagen til det private Initiativ.

Jakob Jensen vilde anse det for et stort Gode at faa den foreslaaede Gade fra Rosensgade til Studsgade, men han betvivlede meget, at Sagen nu lod sig gennemføre. For nogle Aar siden, da Tanken om Gaden var fremme, havde det været lettere at realisere den. Der var jo imidlertid intet forgjort ved at forsøge, hvad der lod sig gøre i den ommeldte Henseende. At gaa den af Hr. Harald Jensen foreslaaede Vej vilde næppe være praktisk, idet man maatte erindre, at de vedkommende Grundejere ved Ekspropriationen fik Facaderet til den ny Gade; der kunde altsaa ikke blive Tale om at sælge denne Ret til dem og derved indvinde noget for Kommunen.

Nørgaard troede heller ikke, at Kommunen ved at udnytte sin Ekspropriationsret kunde løse den omtalte Opgave. Man vilde i mange Tilfælde blive nødt til ikke blot at ekspropriere det til Gaden nødvendige Areal af de paagældende Ejendomme, men ogsaa Ejendommene i deres Helhed, idet det vilde blive gjort gældende, at det resterende af de vedkommende Ejendomme efter Ekspropriation til Gadeanlægget intet vilde være værd. Ved selv at tage Sagen i sin Haand mistede man Bidragene fra de private Grundejere, og man kunde, - som af den foregaaende Taler allerede bemærket - ikke sælge Facaderetten til den ny Gade til dem, idet de ved Ekspropriationen eo ipso fik denne. Noget andet var, at ved Fastsættelse af Ekspropriationssummen vilde den Værdiforøgelse, som den vedkommende Grund fik ved at faa Facade til en Gade, blive fradraget i dens anslaaede Værdi.

Harald Jensen var ingenlunde sikker paa, at Grundejerne ved Ekspropriationen uden videre vilde faa Facaderet til den ny Gade. Dette Spørgsmaal kunde han i hvert Tilfælde ønske undersøgt. Han havde iøvrigt nærmest fremsat sit Forslag, fordi han havde anset det for heldigt, at Udvalget under sit videre Arbejde paa Sagen ogsaa havde den Mulighed for Øje, at Kommunen eventuelt selv kunde føre den igennem.

Udvalget bemyndigedes til at forhandle med Andragerne paa det foreslaaede Grundlag.